דבלים. שמי דיטת לומה בת לומה: כי אבדם מלך ארם וישימם כעפר לרגלו: **ופסר ומלד בן ויאמר ס' אליו קרא שמו יזרעאל.** שמתיר אני לזורעם ולזרותם בגולה: **ארבעה קנינין.** גרסינן ובית המקדש אחד מיניהו. קנינין בעיניו לקרותם קנין ל כאדם שמזרע לקנות דבר אחביב ל: **שלש גזירות.** יראתאל דהייט גולה, ולא עמי, ולא רוחמה: "יאמר להם וגו' ונקבצו וגו' **בטלה** גזירה הגלות, "ורחמתי" **בטלה** גזירה לא רוחמה, "ואמרתי ללא עמי עמי אתה" **בטלה** גזירה לא עמי: **קיפה.** קבר האריך ימים מהם תורה אור על ידי שמתנשאים ברבנות הם מתים: **זכה לימנות.** כדיליף לקמיה: **כימי עוזיהו יותם.** סיפיה דקרא וכימי ירבעם בן יואש מלך ישראל: **כפן כים אל.** אמר לעמ"ס: זוכר את הרחמים גרסינן: **כי לא אוסיף עוד לרחם.** אע"ג דפורענותא הוא לאידכרי הוא מידכר אם רחמים: **אלי נשא אשא לבם.** לשון סליחה ואחמוה מחמה ומיהו סליחה קא מידכר וסיפיה דקרא דלעיל הוא: **רבי יוחנן אמר מבכא ורחמי וגו' ואמרתי ללא עמי עמי אתה.** אותם שלא היו מעמי ידבקו בהם ויהיו לי לעם: **אפילו דור.** רשעים שאביהן יקללו אל תלמידים: **מפוטפ.** שנתפס על שהגשין את ישראל ואף על פי שחטאו: **לדקה עשה שפיזרן.** אלא היו יכולין לכלותם יחד: **ימפל לך מלמיד ג'.** להשיבך תשובה: **נפל דרומאי.** כשבע בע"ז: **בכפ נפסיגן ובכפ פלקינן.** במתשבה זו אין עסוקים תמיד: **סגלה אוסן לכבל.** שאין כשדים אכזריים כשאר אומות: **שמטוקה כשאול.** ויפרש משם מהר כמו שהבטיחם מיד שאול אפרש: **שקרוב לשונם לשון פורס.** ולא תשתכח תורה מהן מהר: **לכין אמן.** אכריהם מאור כשדים יצא: **כסף מלרים.** שבזזו ישראל בצאתם ממצרים כדכתיב (שמות יב) ויצלו את מצרים ובימי רחבעם עלה שישק מלך מצרים ונטל את כל האוצרות: **לפיניכם.** כלומר דבר פלא ראיתם שם שהעין פונה להסתכל בו: תמרים

יזרעאל. על שם העתיד שיזרעו בגולה:

והגלה לאותם לבבל. והא דאמר בגיטין (דף יז: ושם) רחמנא כמולך לא כמולנא דכר עשו אלמא בני עשו מעט מפני היעו לבתר דאתו תברי לבבל: שמעת

דבלים: דבה רעה בת דבה רעה, ושמואל אמר שמתוקה בפי הכל כדבלה ורבי יוחנן אמר שהכל דשין בה כדבלה דבר אחר "גומר" אמר "רבי" יהודה שבקשו לגמר ממנן של ישראל בימיה רבי יוחנן אמר בזזו וגמרו שנאמר "כי אבדם מלך ארם וישימם כעפר לדוש, "ותהר ותלד לו בן ויאמר ה' אליו קרא שמו יזרעאל כי עוד מעט ופקדתי את דמי יזרעאל על בית יהוא והשבתי ממלכות בית ישראל ותהר עוד ותלד בת ויאמר לו קרא שמה לא רוחמה כי לא אוסיף עוד ארחם את בית ישראל כי נשא אשא להם ותהר ותלד בן ויאמר (ה' אליו) קרא שמו לא עמי כי אתם לא עמי ואנכי לא אהיה לכם לאחר שנולדו [לו] שני בנים ובת אחת אמר לו הקב"ה להושע לא היה לך ללמוד ממשה רבך שכיון שדברתי עמו פירש מן האשה אף אתה בדול עצמך ממנה אמר לו רבש"ע, יש לי בנים ממנה ואין אני יכול להוציאה ולא לגרשה א"ל הקב"ה: ומה אתה שאשתך זונה ובניך [בני] זנונים ואין אתה יודע אם שלך הן אם של אחרים הן כך, ישראל שהן בני בני בחוני בני אברהם יצחק ויעקב אחד *מארבעה קנינין שקניתי בעולמי קנין אחד דכתיב "ה' קני ראשית דרכו" שמים וארץ קנין אחד דכתיב "קונה שמים וארץ" בית המקדש קנין אחד דכתיב "הר זה קנתה ימינו" ישראל קנין אחד דכתיב "עם זו קנית" ואתה אמרת העבירם באומה אחרת בין שידע שחטא עמד לבקש רחמים על עצמו אמר לו הקב"ה עד שאתה מבקש רחמים על עצמך בקש רחמים על ישראל שגזרתי עליהם שלש גזירות בעבורך, עמד ובקש רחמים ובטל גזירה והתחיל לברכן שנאמר "והיה מספר בני ישראל כחול הים וגו' והיה במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם יאמר להם בני אל חי ונקבצו בני יהודה ובני ישראל יחדו וגו' "וזרעתיה לי בארץ ורחמתי את לא רוחמה ואמרתי ללא עמי עמי אתה". אמר רבי יוחנן אוי לה לרבנות שמקברת את בעליה שאין לך כל נביא ונביא שלא קיפח ארבעה מלכים בימיו שנאמר "חזון ישעיהו בן אמוץ אשר חזה על יהודה וירושלים, וגו'. אמר ר' יוחנן מפני מה זכה ירבעם בן יואש מלך ישראל להמנות עם מלכי יהודה? מפני שלא קבל לשון הרע על עמיו, מלכן דאימני דכתיב "דבר ה' אשר היה אל הושע בן באארי בימי עוזיה יותם אחז יחזקיה מלכי יהודה ובימי ירבעם בן יואש מלך ישראל ומלכן דלא קיבל לשון הרע דכתיב "וישלח אמציה כהן בית אל אל ירבעם מלך ישראל לאמר קשר עליך, וגו' וכתיב כי כה אמר עמוס בחרב ימות ירבעם וגו' אמר "חס ושלום אמר אותו צדיק כך, ואם אמר מה אעשה לו שכינה אמרה לו. אמר ר"א אפילו בשעת כעסו של הקב"ה זוכר את הרחמים שנאמר "כי לא אוסיף עוד ארחם את בית ישראל" ר' יוסי בר ר' חנינא אמר מהכא "כי נשא אשא להם" ואמר ר"א לא הגלה הקדוש ברוך הוא את ישראל לבין האומות אלא כדי שיתוספו עליהם גרים שנאמר "וזרעתיה לי בארץ" כלום אדם זורע סאה אלא להכניס כמה כורין, ור' יוחנן אמר מהכא "ורחמתי את לא רוחמה". אמר רבי יוחנן משום ר' שמעון בן יוחי מאי דכתיב "אל תלשן עבד אל אדוניו פן יקללך ואשמת וכתיב "דור אביו יקלל ואת אמו לא יברך" משום דאביו יקלל ואת אמו לא יברך, אל תלשן: אלא אפילו דור שאביו יקלל ואת אמו לא יברך אל תלשן עבד אל אדוניו מנלן? מהושע א"ר אושעיא מאי דכתיב "צדקת פרזונו בישראל" צדקה עשה הקב"ה בישראל שפזרן לבין האומות והיינו דא"ל הדוא מינא לר' חנינא אנן מעלינן מינייכו: כתיב בכו "כי ששת חדשים ישב שם וגו' ואלו אנן איתינכו גבן כמה שני ולא קא עבדינן לכו מידי, אמר לו רצונך יטפל לך תלמיד א', נטפל ליה ר' אושעיא, א"ל משום דלא ידעיתו היכי תעבדו: תכלינן כולהו ליתנהו גבייכו, מאי דאיכא גבייכו, קרי לכו מלכותא קטיעתא אמר ליה גפא דרומאי בהא נחתינן ובהא סלקינן *תני רבי חייא מאי דכתיב "אלהים הבין דרכה והוא ידע את מקומה" ידע הקדוש ברוך הוא את ישראל שאינן יכולין לקבל גזירות אכזריות אדום לפיכך הגלה אותם לבבל ואמר רבי אלעזר לא הגלה הקדוש ברוך הוא את ישראל לבבל אלא מפני שעמוקה כשאול שנאמר "מיד שאול אפדם ממות אגאלם" רבי חנינא אמר מפני שקרוב לשונם ללשון תורה רבי יוחנן אמר מפני ששינורן לבית אמן משל לאדם שכעס על אשתו להיכן משגרה? לבית אמה והיינו דרבי אלכסנדרי דאמר שלשה חזרו למטעתן אלו הן ישראל כסף מצרים וכתב לוחות: ישראל הא דאמרן כסף מצרים דכתיב "ויהי בשנה החמישית למלך רחבעם עלה שישק מלך מצרים על ירושלים וגו' כתב הלוחות דכתיב "ואשברם לעיניכם" תנא לוחות נשברו ואותיות פורחות עולא אמר כדי שיאכלו תמרים

ישראל אחד משלשה קנינין וכו'. א"ר יוחנן אוי לה לרבנות שמקברת בעליה שאין לך נביא בישראל שלא קפח ארבעה מלכים בימיו מפני מה זכה ירבעם להמנות עם מלכי בית דוד מפני שלא קבל לשון הרע על עמוס שנאמר וישלח כהן בית אל אל ירבעם בן (נבם) [יואש] מלך ישראל וגו' אפילו דור אביו שיקלל [ואת אמו] לא יברך אל תלשן אחרו מהושע כי צדקת פרזונו צדקה עשה הקב"ה לישראל שפזרן לבין האומות. מיד שאול אפדם אז בבל שהיא עמוקה משאול. שלשה חזרו למטעתן ישראל כסף מצרים וכתב הלוחות:

[ע"ל רב יהודה]

מנות פ"ז מכילתא פרשת בא ספרי פר' כתיב

*דקנינים שומר אל הסוגיים הקדמים. תוכן הסוגיים מינו ישראל כרמים יד דקנינים ומקורותיהם

נוסחא יבקש בן יואש נמנה אל דמוס מבנה מקדות דבנ

מבנה מאמרות של רא"ו

נוסחא/מבנה לא הגלה הקדוש ברוך הוא את ישראל א) לבין האומות ב) לבבל

[גיטין יז:]

אחרי הסוגיים מוכא טעם המעטת הגלו לבבל